רחל מרחלת של כל השולם

רמונט אצל דיין

רחל ומשה דיין
כישרון במפתיע

בעוד שר־הביטחון לשעבר, **משה דיין**, מפציץ אותנו בחדשות העיתון החדש ש־הוא עומד להוציא, ועושה מזה רעש כאילו חסרים לו כלים להתבטא, הרי רעייתו **רחל** היא שותפה שקטה ועקרת־בית למופת.

כי שעה שהבעל המפורסם שלה דואג לשינויים בחוץ ומרעיש עולמות, החליטה היא לעשות בשקט, ובלי הרבה צהלות, שינויים בווילה שלהם בצהלה, שנאמר: שינויים מבית ומחוץ. אחרי שהיא עזבה את עבודתה כעוזרת למנכ"ל השק"ם, והיא מלווה את דיין, בכל נסיעותיו המ־אורגנות בעולם, גם לצרכיו וגם לצרכיה, היא החליטה שהגיע הזמן לרענן קצת את הבית בצהלה, שלא זכה באיוורור מש־מעותי מאז ימיה של **רות**.

אז רחל, שהיא אשה מאד דינמית, הרסה קירות, צבעה, שיננתה, קנתה רי־הוט, והיום הבית ממש מקסים.

כדאי רק שתדעו שרחל רבינוביץ־כורם היא אשה מאד אלגנטית, וידועה בטעמה המשובח, אבל עכשיו, אחרי שראו מה היא הצליחה לחולל בבית המפורסם, יעצו לה כל החברות שלה לנצל את הכישרון הזה לסידור־פנים בצורה מיקצועית.

ואם היא תחליט לעסוק בזה, אני בטו־חה שעבודה לא תחסר לה, אפילו אם היא לא סיימה בית־ספר מיקצועי. כי מי מס־תכל על תעודות, כשיש עסק עם כזה כישרון־מלידה?

פגישה אחרי 27 שנים

הצייר **מנחם גפן** נוהג לבוא לבני־קורי־מולדת לפחות שלוש פעמים בשנה. אבל ביקורו הנוכחי הוא, ללא־ספק, המ־רגש ביותר שהיה לו עד היום. כי מה מרגש יותר מאשר לפגוש אחרי 27 שנים את הבן־אדם שהציל את חייך?

מנחם הופיע לחתונה של חברו, **דובר'ה גוטסמן**, ושם פגש את חברו הטוב מה־פלמ"ח, **רפי איתן**, המשמש היום עוזר **לאריק שרון** בתפקיד יועץ לראש־הממשלה. והנה, כמו שהם נפגשים אחרי שלא ראו זה את זה כבר 27 שנים, נזכרו שהם בעצם נפצעו יחד בדיוק ביום הכרזת המדינה, ב־15 במאי 1948, כששירתו בגדוד הראשון של הפלמ"ח ועצרו את פלישת חייליו של קאוקג'י.

השניים הובהלו אז מייד לבית־החולים בצפת, ורופא וארבע אחיות הוסטו במ־יוחד מתל־אביב לטפל בהם. יחד איתם אושפז גם **יאיר רחלי**, אחד מתריסר גיבורי ישראל האוריגינליים, ועוד בחור בשם **מנחם זיל**.

מן הון להון, תוך כדי העלאת זיכרו־נות, אומר מנחם לרפי: „שמע, מוכרחים לפגוש את הרופא שהציל אותנו אז מ־מוות." וכמו שכולנו מכירים את אנשי הפלמ"ח של אז ושל היום, אתם יכולים להיות בטוחים שרפי איתן הצליח, תוך כמה ימים, לאתר אותו. מנחם יצר קשר עם יאיר רחלי, את זיל הוא לא מצא, ויחדיו הלכו רפי, מנחם ויאיר לבקר את הדוקטור אשר לו הם חבים את חייהם, הלא הוא ד"ר **דוב טוצ'ינסקי**, שהוא אחד הרופאים הבכירים בבית־החולים תל־השומר.

מנחם גפן
מיקריות בדיזנגוף

שייקספירית הנודעת, לא היתה לו שום אהבה רצינית. הוא אפילו לא מהרהר ב־נישואין חדשים.

הוא שם יד ימין על הראש במקום כיפה, ומקווה לא להתחתן יותר „עד 120, אמן." ואם גפן כבר אמר אמן, אז אתם יכולים להיות בטוחים שהוא התכוון לכל מילה.

גפן לקח עימו תחריט גדול, להביא מתנה לרופא, וכל אחד מהשלושה כתב עליו הקדשה נרגשת. ואז, כשהגיעו אל הרופא, הסתבר להם להפתעתם, שהוא זוכר אותם לא פחות מכפי שהם זוכרים אותו. הוא אפילו זכר שהוא כינה אז את מנחם „איש הברזל", בשל הרסיסים הרבים שהיו לו בגוף.

אחרי שלוש שעות הם נפרדו ממנו כמו מאבא טוב, אבל תראו מה זה מיק־ריות. כעבור יומיים יוצא לו מנחם ל־דיזנגוף, ואת מי הוא פוגש ברחוב, אם לא את מנחם זיל, שאותו כל כך חיפש.

עד כאן — נוסטלגיה. לכל המעוניינים לדעת מה התחדש בעולמו הרומנטי של הצייר המפורסם בן ה־28 שנולד בשנת 1930, אני יכולה לספר שמאז שמנחם נפרד מאשתו **דיאנה ריג**, השחקנית ה־

השדכן הישראלי של קורד יורגנס

לפני חודש בערך חגג כוכב־הקולנוע הגרמני **קורד יורגנס** את יום־הולדתו ה־60, ואיזו מתנה יפה יכול גבר בגילו לאחל לעצמו, יותר מאשר התיכה צעירה ורעננה? אז הוא קיבל אותה.

לא שלקורד יורגנס קשה במייוחד לה־שיג חתיכות, למרות גילו. הגה, בגיל 60 הוא פתח בקאריירה חדשה, של זמר. הוא הוציא לאור תקליט של שירים גר־מניים, הנושא את השם בן 60 ועדיין משתטה, הווכה להצלחה עצומה בגרמניה. אז נוסף לאלה שהעריצו אותו בזכות תפקידי־הקולנוע שעשה בעבר, יש לו עכשיו דור חדש של מעריצות, בזכות היותו אליל־זמר.

אבל קורד יורגנס רצה בחורה מסויימת מאד. קוראים לה **דוריס גרנהוהם** והיא רק בת 28, אבל יפה כמו בת 22. היא היתה בסך־הכל זבנית בבוטיק במערב־ברלין, אבל יום אחד פורסמה תמונתה בעיתון. יורגנס ראה, התלהב, ואמר: „דבר כזה אני רוצה." אז עכשיו הולך ביניהם רומן לא־נורמלי, כשהם נשרפים זה על זה על־פני כל אירופה. דוריס גילתה ש־בעצם היתה פעם שחקנית, וקורד גילה שהיא יכולה גם לשיר. אז עכשיו היא מוציאה־לאור תקליט שייקרא: בת 30 וכבר נבונה... כמישקל־נגדי לתקליטו של קורד יורגנס. והיא עוד תגיע רחוק. מנב־אים לה עתיד של שחקנית־קולנוע וזמרת, ואולי אפילו של אשתו של יורגנס.

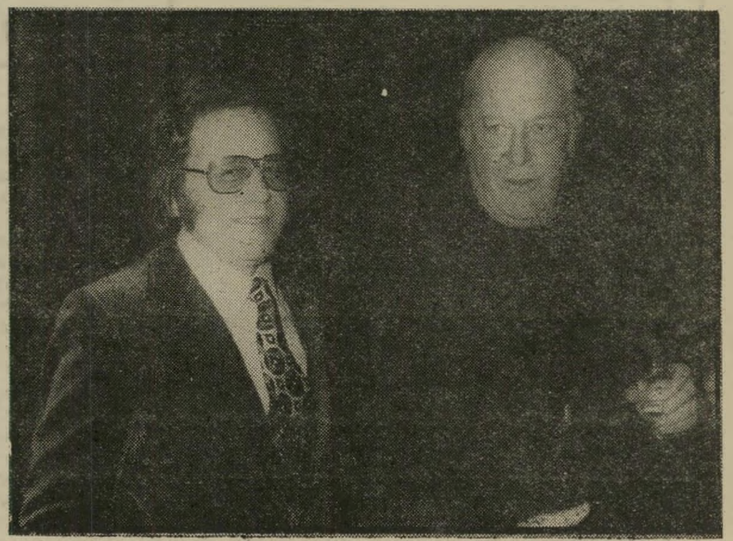

יורגנס והארטמאייר
מציאה בגיל 60

הנגר שחצה את התעלה

כמו שהמצרים פתחו את תעלת סואץ לשייט, וכמו שכל העולם שם שבע עיניים לראות אם יתירו לאוניות ישראליות לעבור, ועוד לפני שהחלו כל הפאשלות שלנו, גנבה את ההצגה יאכטה קטנה שקיבלה היתר לעבור בתעלה, והגיעה היישר לאילת.

מובן שכל עיתוני העולם הבליטו אז את הידיעה בדבר הספינה הראשונה שה־גיעה לישראל דרך מימי התעלה. אלא שכידוע, דרך התעלה ודרך אילת, כל מי שנוחת בארץ מגיע גם לתל־אביב. והם הגיעו: **פיליפ פארין** בן ה־24, ואביו **מישה**.

בקיצור, אחרי שישה ימי־שייט הם הגיעו לאילת, שם שהו חודש ימים בשמש הטובה ומצאו את פרנסתם בעריכת טיולים, עם היאכטה, לכל מיני ישראלים שהיו סקרניים לשוט על הכלי המפורסם, ובחברת שני ההרפתקנים שעשו אותה לפני כולם.

אלא שפיליפ, שהוא במיקצועו נגר־אמן, החליט שהוא כבר שט מספיק. הוא הצפין תל־אביבה, והחליט להתפרנס קצת על

פיליפ פארין
באקשיש בתעלה

הנגרות שלו. עד־מהרה הוא הגיע אל **אברהם ארביב** ו**דני דרור**, בעלי מיסעדת הדראג־סטור, המקימים כעת מיס־עדה חדשה בסטייל מפואר, ולצורך זה בדיוק הם זקוקים לנגר שיבצע להם עבו־דות ברמה גבוהה, ממש כמו בז'ורנלים.

מה שרציתי לספר לכם זה שפיליפ החליט שתל־אביב זו עיר משגעת. ואז, זרקתי לו גם אני את השאלה הקבועה: נו, ואיך החתיכות בישראל?

וכאן הוא אמר לי שזה דווקא לא הצד שהכי מעניין אותו בישראל. כי בחורות זה לא תחום־ההתעניינות העיקרי שלו. אבל מי שמכיר את אברשה ארביב, יודע שהוא מבין את פיליפ כגבר אל גבר, ואב־רשה אמר לי: „תראי, צריך פשוט לתת לו זמן להתאקלם."

לא הייתי מספרת לכם את כל הסיפור הזה, מפני שמה שקורה בגרמניה לא־כל־כך מזיז לי, אבל בכל אגדת סינדרלה המודרנית הזו יש גם נקודה ישראלית. מסתבר שהאיש שהביא לשידוך בין יורגנס לדוריס, אינו אלא ישראלי. זהו **ויל'י הארטמאייר**, מלחין ואיש־עסקים ישר־אלי לשעבר, שהוא בעליו של הדראגסטור בברלין. ויל'י הוא ידידו של קורט יורגנס, המתארח אצלו בכל פעם שהוא בא לבלות או להסריט סרט בברלין. ויל'י היה האיש שגילה את דוריס.

הוא הוזמן להלחין מוסיקה לסרט גר־מני חדש. תוך כדי כך נודע לו ש־מחפשים שחקנית לתפקיד קטן בסרט. שאלו גם אותו אם הוא מכיר אולי ב־מיקרה מועמדת מתאימה. לא היו לו. אבל יום אחד, כשנכנס לקנות סוודר ב־בוטיק בברלין, נחו עיניו על הזבנית והוא צעק: „מצאתי!" כבר למחרת פור־סמו תמונותיה של דוריס בעיתונות הגר־מנית, וכך יכול היה קורד יורגנס לגלות אותה.

אתם בטח שואלים, מה ייצא מכל זה לוויל'י?

טוב, אולי הם יזמינו אותו לחתונה, אם תהיה כזאת.